

публикации и поради това процедурите за изчисляване броя на публикации с международно съавторство е най-естествената операционализация на понятието "международно научно сътрудничество". Опитът при използването на показателя "съавторство" при анализа на международното научно сътрудничество в света показва, че той притежава предимства, присъщи на цялото семейство "показатели на изхода" (индикатори, основаващи се на измерване на потоците научна литература и групи продукти и резултати на научната дейност). Те позволяват да се съди за научното сътрудничество по резултатите, да се анализира реалната въвличеност на учените от страната в съвместни изследвания с чуждестранни колеги, тъй като наличието на голям брой формални договори за сътрудничество невинаги свидетелства за реално изследователско коопериране и съвместно решение на научните проблеми.

И според ръководството на OECD като индикатор за наличието на международни научни контакти могат да бъдат използвани появилите се публикации в съавторство от две или няколко научни звена от различни страни (Understanding Bibliometrics..., 1995). Тези публикувани материали са естествен завършек на съвместната работа на учените и могат да бъдат квалифицирани като фиксирана следа, отбелязваща хода на работата или нейния финал, съдържаща резултатите от изследването, методите и средствата за тяхното постигане. В този смисъл научната публикация като печатан текст е информационният документ, който свидетелства за реално осъществените научни контакти. Този показател измерва международното сътрудничество и интернационализацията на науката.

Установено е, че работите, възникнали като резултат от международни изследователски програми, се цитират много повече през последвалите пет години от публикуването им в сравнение с останалите. Този начин на организиране на изследванията и публикуване на резултатите от тях се оценява като високоефективен, позволяващ по-бързото им разпространяване и усвояване от научната общност и оказващ значително влияние върху нея. Главната цел при анализиране на съавторството е да се определи сътрудничеството при публикации с най-малко двама автори. Това е параметър за измерване на нарастването (или спада) на броя на съвместните изследвания в сравнение с индивидуалните. Хронологичният анализ на международното съавторство позволява измерване на проникването на международното сътрудничество в националния научен продукт. Тук трябва да се има предвид, че публикациите могат да бъдат грешно преписани в зависи-